

ταύτης εἰς τὸ φίλημα καὶ καθέτης. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ζήτουσι πάντα χήρα ἢ δεσποινὴς ἔχουσα ἰδιοκτησίαν τινὰ νὰ χαίρῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν. Ἐξαιροῦνται τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ ἡ κατακαυμένες ἢ πανδρεμένες· ἴσως ὡς ἐξασκήσασαι αὐτὰ συλλήβδην τὰ ἐκλογικὰ των δικαιώματα εἰς τὴν ἐλογὴν τοῦ συζύγου των. Ἀλλὰ μίαν δεσποινίς, ἡ κόρη Κραῖγεν, εἰς τὸ συλλαλητήριον τὸ ὁποῖον προηγήθη τῆς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων συζητήσεως τοῦ ζητήματος συκώθηκε καὶ εἶπε, ὅτι πᾶσα γυνὴ ἔχουσα ἰδιοκτησίαν, εἴτε ἔγγαμος, εἴτε μὴ, νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν.

Ἐκεῖνοι τῶν πολιτευομένων οἵτινες θέλουν νὰ κολάσουν τὸ πρᾶγμα λέγουν ὅτι δὲν εἶναι δὰ καὶ κανένα μεγάλο πρᾶγμα ἀπλῶς πρόκειται εἰς τὰ 3000000 τῶν ἀγγλων ψηφοφόρων νὰ προστεθοῦν καὶ 400,000 γυναῖκες ψηφοφόροι. Ἀλλ' ὅταν ἐφαρμοσθῇ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς ἐν Ἑλλάδι, τὸ δικαίωμα τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας; Ὅταν ἀρθῇ ἡ ἐξαιρέσις τῶν ὑπᾶνδρων γυναικῶν; Καὶ ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ στατιστικὸν φαινόμενον ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ αἱ γυναῖκες πλεονάζουν τῶν ἀνδρῶν;

Ταῦτα φοβουμένη ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἀπέρριψε μόνον διὰ πλειονοψηφίας 16 ψήφων τὸ νομοσχέδιον τοῦ ψηφίζειν τὰς χήρας καὶ τὰς δεσποινίδας. Ἐκ τῶν 652 ὁμως βουλευτῶν παρήσαν εἰς τὴν ἀξιουμνημόνευτον συνεδρίασιν μόνον 244, ἐκ φόβου μήπως ψηφίζοντες ἐναντίον τὰ βάλουν μὲ τὰς γυναῖκας των. Καὶ τότε;

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΝΟΥΝ ΟΙ ΙΑΤΡΟΙ

Ἐν Βιέννῃ ἠγέρθη ζήτημα περὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν ἱατρῶν. Φαίνεται ὅτι κανένας ἐξ αὐτῶν ἐζήτησε νὰ πληρωθῇ πολὺ ὑψωμέναις τῆς βίβλιότητος του, ὃ δὲ πελάτης δυστροπῶν ἐνήχθη εἰς τὸ διασπῆριον, ὅπερ καὶ ὤρισεν ὡς νόμιμον ἀ-

ματα, τὰ δὲ πολλὰ προσόντα του εἰς λήθην ρίπτουσι τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ.

— Ὅ,τι μοὶ λέγετε περὶ τοῦ νεανίου τούτου συμφωνεῖ μετὰ τῶν πληροφοριῶν, ἃς περὶ αὐτοῦ ἔλαβον. Ἡπατήτην, ἀνεγνώρισα ταχέως τὴν πλάνην μου. Οἶμοι! Ἐν τίποτε μόνον διεγείρει τὴν δυσπιστίαν μου καὶ ὑποπτεύομαι. Ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὸν Πέδρο Κάστορα, ἀλλ' ἡ οἰκειότης του μετὰ τοῦ βαρόνου Δεσιμαίτζ μοὶ ἐπέτρεπε νὰ συλλάβω ὑπονοίας. Ζητῶ καὶ πάντα ἄνθρωπον, ὅστις πλησιάζει ὀλίγον τὸν βαρόνον, τὸν ἐκλαμβάνω ὡς συνένοχον.

Τέλος ἀγαπητέ μου Βᾶν Ὅσσην ἐκάματε κατὰ παράκλησίν μου ἀνοφελές τι διάβηματα.

— Τίς οἶδεν;

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐκίνησε θλιβερώς τὴν κεφαλὴν.

— Ὡ! δὲν ἤλπιστα σχεδόν, ὑπέλαβεν· ἀλλ' ἤθελα νὰ γνωρίζω· πρέπει τὰ πάντα νὰ δοκιμάζω... Πόσαι χίμαιραι ἀποπτᾶσαι! Τὴν μίαν ἀπογοήτευσιν διαδέχεται ἄλλη τοῦτο εἶναι ὀδυνηρόν!

Μέλλω ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας νὰ ἐνασχοληθῶ· εἵπεται θὰ μεταβῶ εἰς Ἐπινάλ, ὅπου μόνον αἰσθάνομαι ὅτι ζῶ. Θὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ἐπανίδω κατὰ τὴν ἐπάνοδόν μου εἰς Παρισίους.

— Καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξύ δεχθῶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ βαρόνου;

— Μὴ πιστεῦτετε.

μοιθὴν ἐνάμιση φιορίνι, ἧτοι ἐπάνω κάτω τέσσαρα φράγκα. Οἱ Βιεννέζοι καὶ ἡ Βιεννέζες τὸ ἤσαν καλά, καὶ ἤρχισαν νὰ πληρώνουν καὶ τοὺς καλλιτέρους ἱατροὺς καὶ εἰς τὰς κρισιμωτέρας περιστάσεις τὰ τέσσαρα φραγκάκι. Ἀλλ' οἱ ἱατρικοὶ Σύλλογοι ἐπανεστάτησαν· δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν ὡς ἔχουσαν γενικὸν κύρος· ἦτο λέγουν ἀποφασίς εἰδικὴ δι' εἰδικὴν περίπτωσιν καὶ ἐννοοῦν νὰ πληρώνωνται καλά.

Ἐξήνεγκον δὲ τὰς ἐξῆς περίπου σκέψεις, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἀναγνώσουν τινὲς τῶν σφόδρα καλομαθημένων ἱατρῶν μας:

Ἡ ἀληθὴς τοῦ ἱατροῦ φιλάνθρωπιᾶ συνίσταται ἐν τούτῳ, εἰς τὸ νὰ ἦναι ἐτοιμοὶ εἰς κάθε ὥρα—ἀκούετε, κύριοι Ἀθηναῖοι μεγαλοῖατροὶ, εἰς κάθε ὥρα—ἀδιαφορῶν διὰ τὸ ἄτομόν του, τὴν υγείαν του καὶ τὴν οἰκογένειάν του, ὅπως παρέχῃ βοήθειαν καὶ ἀνακούφισιν τῶν πόνων εἰς τὸν ἀσθενῆ, εἰς τὸ νὰ ἐκθέτῃ ἐν ὥρᾳ ἐπιδημίας καὶ ἐκυτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του εἰς ὑπερτάτους κινδύνους· εἰς τὸ νὰ παρέχῃ μετ' αὐταπαρνήσεως τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν πολιτείαν καὶ τὸ δημόσιον, ἐν ὥρᾳ πολέμου καὶ κολλητικῶν νοσημάτων.—Τὰς γραμμάς ταύτας ἄς τὰς ἀναγνώσῃ παρακαλούμεν καλύπτοντες τὸ πρόσωπον οἱ ἐν Σύρῳ κύριοι ἱατροί.

Καταλήγουσι δὲ οἱ ἱατροὶ διακηρύττοντες ὅτι ὑπὸ οὐδενὸς νόμου εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ ὑποκύβουν εἰς ὠρισμένην διατίμησιν τῶν ἱατρικῶν των ἐπισκέψεων καὶ ὅτι ὅσω θέλουν θὰ ἀναβιβάζουν τὴν τιμὴν τοῦ ἐμπορεύματός των.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Δημοσιογραφικὴ πρόοδος.— Ἐν Βελιγραδίῳ ἐδημοσιεύθη νέα σατυρικὴ ἐφημερίς ὀνόματι *Τσουρικὰ*, τῆς ὁ-

— Ἐν τούτοις;...

— Ἐν πάσει περιπτώσει, γνωρίζετε ὅτι συνεφωνήθη μετὰξὺ μας. Ἀγαπητέ καὶ ἐξαίρετε φίλε, σᾶς εὐχαριστῶ ἀκόμη δι' ὅ,τι πράττετε ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἐστριγξαν τὰς χεῖρας καὶ ἀπεχωρίσθησαν.

Τὴν ἐσπέραν νυκτὸς ὁ κ. Λαγγάρδ ἔλαβε τὴν ἐκθεσιν τοῦ πιστοῦ του Λανδρὸν, ὅστις εἶχε γίνει, ὑπὸ τὸ ὄνομα Φρειδερίκος, ὁ θαλαμηπόλος τοῦ βαρόνου Δεσιμαίτζ, καὶ δι-εβίβαζε καθ' ἡμέραν τακτικῶς ταύτην.

Ἴδου τὸ περιεχόμενον τοῦ γραμματίου:

«Ὁ βαρόνος εἰμινεν οἰκαδὲ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ δὲν ἐξῆλθε τὴν νύκτα ταύτην. Ὁ Πέδρο Κάστορα ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψίν του· ἀμφότεροι διάκεινται φιλικῶς· ἀλλ' ὁ βραζιλιανὸς γίνεται ὁσημέραι ἰταμώτερος καὶ ἀρχεται ὑποδεικνύων εἰς τὸν φίλον του ὅτι εἶνε ὁ πιστωτής του. Δύνασθε ἴσως ἡμέραν τινα νὰ μεταχειρισθῆτε τὸν ἄνθρωπον τούτον. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Βᾶν Ὅσσην παρήγαγε καταπληκτικὸν ἀποτέλεσμα. Ἐκτοτε ὁ βαρόνος μένει κατάκλειστος ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ, σφαδάζων ὡς εἰς διάβολος ἐν τῷ περιρραντηρίῳ του. Εἶνε ὡς παράφρων. Κραυγάζει, χειρονομεῖ, τίλλει τὰς τρίχας του, συστρέφεται ἐπὶ τῶν ἐπίπλων του. Εἰκοσάκις ἐπανελάβε γρολλίζων: Εἴκοσιν ἑκατομμύρια, εἴκοσιν ἑκατομμύρια!

Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃ τὸ πρακτικὸν τοῦ θανάτου, ὅπερ ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ· ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ